

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenckninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenburg, 1719

VD18 13387014

Det XV. Capitel. Om vores lifves korthed.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

men dersom den / der skal dyrke legemet
er fuel og lad / da bliver der ikke anden
frugt at formode / end som af den skar-
pe og ufrugtbare Jord / hvilken quæler
Såden og giver ukrud i steden for den
gode grøde.

Det XV. Capitel.

Om vores lifves forthed.

Nogen troer Jeg er saa uforstandig /
at hand jo vel veed at hand en-
gang skall døe ; Dog alligevel /
naar det kommer når med hannem
dertil / da skyder hand ryggen eller
staar der imod / skielfver og græder ;
Men synes dig ikke at den er den
daarligheste i verden / som vil gråde
fordi hand ikke har levet for 1000 aar
siden / og ligesaa daarligen da den /
som ville klage sig / for at hand ikke
skall leve 1000 aar hereffter. Disse
tvende ere da lige et og alt det sam-
me : Du har ikke været / og du skalt
ikke heller være : Thi begge disse tider
ere fremmede for os / men den tid /
som

som nu er / den er for dig / hvorfor
 tager du dig da saa stor forrig til / og
 ønsker gierne at forlange den effter dit
 eget tykke. Hvi græder du? Hvad
 ønsker du dig; Det er altsammen:
 Den ven faaer du at vandre / som alle
 gjorde ting vandrer. Hvi kommer dig
 dette saa underligt fore: Thj den louf
 er dig fød / og det samme er og veder-
 faret baade din fader og din moder og
 dine Forældre / ja alle / som har vå-
 ret for dig / det samme skall og hendes
 alle dennem / som kommer effter dig:
 Thj det haver altid / saaledes ganget til
 med alle ting / og ingen er / som he-
 rudj noget kand ændre. Der skeer dog
 ingen reise / som jo engang skal endes.
 Forfængeligt er det at tiene menniskene/
 eller ogsaa aldt det verdslige; Thj lif-
 vet var dig en bar trældom / dersom du
 vidste ikke at døe. Det er ligesaa beskaf-
 fet med lifvet / som med en Comoedie:
 Der ligger ikke saa stor magt paa /
 hvorleuge mand er om at spille hende /
 men hvor vel hun bliver ageret. Det
 kommer intet sagen ved / paa hvilket
 Sted du skall ende dit lefnet: Thj det
 er

er lige godt hvor det skeer / naar du
 ikkun gjør en god Ende derpaa; Og
 førend din døds dag kommer / da bør
 du først endeligen at see til at alle di-
 ne synder og laster døer bort fra dig.
 Lad derfor dine usømmelige vellyster
 betimeligt fare / som du ellers siden og
 med stor umage skulle ville dempe.
 Nogle bør mand at vise gode middelev
 og udi andre ligesom at nedtrykke demnem
 udi hofvedet. Og der siges aldrig for-
 meget / som ingen tid kand siges til
 fulde. Det betragter Jeg sandeligen
 ogsaa og ligesom Jeg hafde seet tegn
 til min død / og den dag allerreede var
 kommet / som skulle dømme om alle
 mine ord og gierninger / saa grant gi-
 ver Jeg agt paa mig selv / og taler
 til mig selv saaledes : Den dag skall
 dømme og stønne paa / om Jeg taler
 det Jeg meener / eller og om der er
 nogen skönt under. Jeg derfor aldt
 dit arbeide til side / gaa dit ganske lefnet
 igiennem / og døden skall felde dom-
 men over dig. Saaledes siger Jeg da/
 at Lærde samtaler og de ord / som ere
 tagne af de vises deris Skriffter / og
 en

en Spisfindig tale udviser ikke den sande sindsens styrke: Thi de / som ere allerreddist / kand og være vise noch udi ordene. Hvad du haver giort / det skall da først komme for Dagen / naar du skall drages med Døden. Jeg tager med taalmodighed imod ald menaiskelige tilstand og vilkaar; Og Jeg frygter ikke for nogen dom. Det gielder intet at du est ung: Thi her tages intet tal paa aarene. Uvist er det / paa hvad sted døden bier effter dig / derforre maa du paa alle Steder vente effter døden / vi skulle altid lære det / som vi dog intet kunde forfare / omendskiont vi det vide. Den som lærer at døe / hand glemmer at tiene og trälle: Der er en streng allene som holder os saa hart bunden / nemlig Kierlighed til dette lif / hvilken om den endskiont ikke er aldeles at fornegte / saa bør den dog at formindskes / paa det / at naar det giøres fornøden / intet skall da opholde os / at vi jo ere færdige strax at gjøre det / som dog engang skall giøres. Men det er fortræbeligt kunde du sige / altid at hafve døden for øjene; Men Jeg siger

siger / at den bør dog i synderlighed fremt
for alting / altid at være baade de
unge og de gamle for ðynene
stillet.

Det XVI. Capitel.

Om den åvige Saligheds attraae
og dette lifves besvårlighed.

Alle vilse vel lefve udi lyksalighed/
men de trafver i mørke i at see
sig fore / hvad som volder og er
aarsage til et saligt lefnet. Først skall
vi derfor sette os for ðynene / hvad
det er / som vi saameget traæer effter ;
Siden skulle vi see os om / hvorigien-
nem og ved hvad middeles vi did hen
kunde stråbe at komme / at vi paa
denne vores reyse kunde vel forstaae
os paa / om det ellers skall gaa
vel og ret til / hvor vidt vi hver dag
kand naae / og hvor når vi ere det /
som vi med saa stor begiårlighed trag-
ter og stråber effter. Derfor skulle vi
og her intet legge os effter noget meere/
end at vi seer til / at vi ikke ligner fæet/
der